

Capitulum

I

esset pro nobis paup factus est: excelsus et equis patris semetipsum humiliavit. Porro super celos habitans: in terris non habebat ubi caput reclinaret. Factus es mihi christe saluator: dux vite et vite que ducit ad patrem. Passiones enim grates sunt: fines eius regna celorum sunt. Factus es mihi dominator: domine filius dei fons vite: ex quo dona tua haurire et te sine intermissione diligens collaudare: facta est gratia tua in corde famuli tui lumen et gaudium et dulcissima super mel et fauam oris meo. Facta est gratia tua in anima famuli tui: quasi thesaurus tribuens mihi ineffabiles diuitias et paupertatem atque miseriam longe a me expellens. Facta est gratia tua seruo tuo refugium et Christus et gloriatio et pretio et esca spiritualis: plena suauitatis et lumine.

Quomodo possum silere o domine de illa multitudine dulcedinis et charitatis tue gratie: que os meum licet indignissimi et peccatoris aperit. Aut quomodo sustinebit lingua mea: ut non te singulis horis ac momentis dator vite glorificet. Aut quomodo potero inundationes gratie tue excludere que iugiter fluunt in pectore humilitatis mee: plene dulcedine et omni gratia spirituali. Psallam glorioso nomini tuo domine pax celorum: qui mihi tribuisti bona tua celestia. Magnifico gratiam tuam: christe redemptor meus. Cum enim te magnifico: ipse magnifico a te. Non cessabit lingua mea collaudare virtutem tuam: non cessabit cithara mea personare spiritualia cantica tua. Desiderium tuum attraxit me post te christe: gloriatio vite mee. Gratia tua dulcedinem mihi prestet: ad se quod dicitur te spes mea. Efficiat cor meum terra bona ad suscipiendum semen tuum. Irriget eum gratia tua rore vite et ne demetat bonitas tua manipulum de agro pectoris mei. Post compunctionem et sanctimoniam: conuertere anima mea in requiem deliciarum paradisi. Tu ouem errantem requisisti: et inuentam tuis humeris reportasti. Et hanc indignissimam animam meam in manibus tuis attrahere: et offerre benedicto et immortalis patri tuo coram cherubim et seraphim: et coram angelis sanctis: ut delicias paradisi perfruens: cum sanctis omnibus angelis dicam. Gloria patri immortalis: gloria filio immortalis: gloria spiritui sancto immortalis: in secula seculorum. Amen.

Sancti Effrem Liber de Lustamine spirituali explicat.

Liber eiusdem de die iudicij incipit.

Ca. I. Inducens sanctum Effrem exhortantem et obsecrantem ut nos ad terribilem illum diem iudicij preparamus: omnem sollicitudinem a nobis projicientes: ex eo quod nihil in illa hora nobis prodesse poterit nisi conuersatio sancta et bona opera que hinc detulerimus nobiscum. Terrore quoque nobis incutientis propter manifestationem coram iudice omnium que hic occulta sunt: quod apta similitudine declarat.

Venite dilectissimi

fratres exhortationem meam suscipite: et semper memore consilij mei peccatoris et impij Effrem. Ecce enim iudicij dies illa magna et terribilis instat: et nos timore elationis inflamur: nolentes in breui tempore intelligere ac festinare: et deum nobis propitium facere. Dies enim nostri et menses et anni tanquam somnum preterierunt: tanquam umbra ve spertina: et velociter formidabilis et preclarus domini aduentus aduenit. Vere enim formidabilis erit dies illa vniuersis peccatoribus: qui voluntates dei pro sua salute facere noluerunt. Obsecro vos fratres charissimi: venite projiciamus a nobis omnem sollicitudinem actuum terrenorum: ne obligetur mens nostra in terrenis negocijs: quia omnia terrena preterseunt: omnia depereunt: omnia euanescent. Nec quicquam nobis prodesse poterit in illa iudicij die nisi conuersatio sancta: et bona opera que hinc detulerimus nobiscum. Futurum est namque: ut vnusquisque nostrum: et actus suos et cogitationes ante tribunal tremendi iudicij deferat. Lotremiscit cor meum: et resnes mei resoluunt: quotienscumque recogito quod reuelande sint cogitationes et finones atque actus nostri in die iudicij. Gravidus enim timor erit fratres dilectissimi: grandis tremor o amici mei. Quis enim non timeat: aut quis est qui non tremiscat et lamentem ac lugeat hec: quod ibi omnia manifestant: que hic occulto et tenebris gesta sunt. Intelligite fratres mei hoc quod vobis dico: et considerate exemplum quod vobis ob vram intelligentiam profero. Arbores fructifere tempore suo primum in trinsicum concipiunt fructum: postea vero diuino nutu extrinsicum proferunt: secundum suam naturam: et fructum et folia. Sic in die illa terribili: omnes homines que cumque in hoc seculo quasi in tempore suo occulte intrinsecus: siue bona siue mala gesserunt: ibi quasi fructus proprios ante tribunal domini proferent. Tunc iusti

bonos et iucundos proferent fructus. Sanctissimi-
miller fructus suauissimos. et omnibus gratia
floribus exornatos. Martyres vero suppliciorum
et penarum fructus patientie gloriosos. Bona-
chi autem sancte conversationis sue. et continentie. hu-
militatis. vigiliarum. orationum atque obedientie. im-
marcescibiles proferent fructus. Peccatores vero ipsi
ac prophetae proferent fructus turpissimos et execra-
dos plenos confusione/obprobrio/ululatu et lu-
ctus. vermium quasi mortalium. et ignis inextingui-
bilis cum gemitu. Tremendum est dilectissimi fratres
ibi iudicium: in quo sine testibus omnia manifesta
sunt. Ibi assistunt milia milium et decies dena
milia angelorum cherubin et seraphin. et ibi iusto
rum chori circumstant. patriarcharum prophetarum
apostolorum et martyrum. et omnino omnium sanctorum.

La. II. Argues negligentiam nostram. et ostendens quomodo iudex ratione. per hac negligentiam exeret improperans nobis omnia que protulit vel fecit pro nobis.

Quid ergo ne-
gligimus dilectissimi fratres? Ecce nunc
tempus concludit. dies appropinquat. in
qua omnia occulta nostra a lumine arguuntur. Si-
scirem fratres quid imineat vel incubat iugiter
plagerem? obsecrates deum diebus et noctibus
sine cessante. ut liberaret nos ab eterna con-
fusione et phennibus tenebris. Obstruetur
enim omne os peccatoris ante tribunal glo-
rie eius. cum metu nimio et timore. Et tremiscet
omnis creatura. et ipsa agmina sanctorum angelorum
expauescent in die aduentus eius. Quid ergo tunc
dicturi sumus? si in hoc tempore negligenter et se-
gniter vixerimus? Ipse enim nos patienter expe-
ctat. et omnes nos ad suum regnum inuitat. Rati-
onem enim exquet a nobis. et per hac negligentiam
nostram et dicit nobis. Propter vos incarnatus
sum. propter vos in terris palam conuersatus
sum. propter vos flagellatus sum. propter vos
confusus sum. propter vos palmis in facie ver-
beratus sum. propter vos crucifixus sum. propter
vos suspensus sum in ligno. felle cibus sum
et aceto potatus sum. ut vos sanctos et celestes effi-
ciam. Regnum meum donavi vobis. paradisum
meum aperui vobis. Omnes vos fratres vocavi pa-
tri meo. vobis obtuli spiritum sanctum. vobis misit ampliter
ra horum omnium. Quid debui facere et non feci
vobis. Etenim ut saluemini. humilem voluntatem
vestram solummodo quesivi. Non vos coegi. ne sa-
luti vestre causa necessitatis esset occasio. Dicit mihi

hi peccatores mortales atque passibiles secundum natu-
ram. quod passus estis propter me denotatorum vestrum. cum
ego pro vobis impassibilis passus sum. Ecce
itaque preparatum est regnum et vita requiescit leticia in
lumine sempiterno. Preparata est etiam mors
pene-luctus et tenebre. Eligat unusquisque ut
propria voluntate voluerit. rectam viam incedat.

La. III. Occasione dictionum conuocans nos et instruens quomodo deum adorare/laudare et obsecrare debeamus.

Venite dilectis-
simi fratres adoremus et preciamur
eius et ploramus coram domino. quod fecit nos.
dicentes ei. Denotator domine. hec omnia ut de-
sustinuisti pro nobis. nos autem peccatores spiritus te exa-
cerbauimus. et beneficiis tuis sumus ingrati. Tu
deus sine initio/natura incomprehensibilis. mi-
sericors et pius. complacuit gratia tua pro passionem
crucis peccatores saluos facere. quod te non nouerit.
donas eis post indulgentiam delictorum etiam lu-
men scientie. Quid ergo retribuet genus huma-
num tibi inuisibili et benignissimo domino. Nam
cum impius essemus. non secundum naturam sed propria vo-
luntate. quasi pater atque amator hominum saluasti nos.
Sic iterum pro negligentiam nostram peccatis incidimus.
tu autem semper et misericors et miserator. terribilis et gloriosus conditor. secu-
lorum. patienter ab initio sustinens perversitatem
nostram. donas nobis tempus penitentiae et remissio-
nem peccatorum ineffabiles miseratodes tuas. quas
ostendisti filiis hominum. Uicis es domine deus nisi a
charitate tua. a scis miseratodibus tuis. ut per
crucem tuam totum mundum saluares. Nisi enim victus
fuisses charitate misericors christe. temetipsum
sum hostiam viuam et immaculatam nunquam pro peccatoribus
obtulisses. Hoc ipsum gratie tue doctor suus do-
minator domine. quia repleta est mens famuli tui mul-
titudine charitatis tue. Dulcedo enim tua iugiter
oblectat et confirmat me. et spiritus exacerbor at-
que ad amaritudinem temetipsum produco. vo-
lens dulcedine tua iugiter profui. iesu unigenite
splendor eterni patris. lumine habitans inaccessibile
lumine incomprehensibile. Qui illuminasti
gratia tua uniuersum mundum. illumina quod in me est te-
nebrosum oculum meum. Velat enim et cecus. il-
lumina eum super miseratodibus tuis. ut ne crassan-
te diabolo penitus obscuret. Assimilata est enim
mens nostra infirmissima domine. lignum plantato.
quod spiritus indiget firmitate et illuminatione gratie tue
Verbum tuum domine aperuit oculos cecorum et uero nati.

missusq; ad syloen statim post restitutionem oculorū carnaliū spiritalis oculi ei⁹ ⁊ interior res illuminati sunt: vt te summi saluatorē et medicū sine metu aliq; deū deiq; filiū ⁊ p̄dica ret ⁊ crederet. Illumina etiā n̄ros interiores oculos dñator dñe. vt te iugit diligam⁹. tibiq; p̄fiteamur ex charitate magis quā necessitate: ⁊ oēs volūtates tuas p̄ficere valeam⁹. **Nā** si p̄culē a nob̄ syloe q̄ missus ē cec⁹: s̄ p̄ciosus calix sanguinis tui plen⁹ vita ⁊ lumine nob̄ in pximo ē: tāto p̄pinq̄ior q̄to q̄ accesserit fuerit purior. **Hoc** ḡ nob̄ restat misericors christi: vt pleni gr̄a ⁊ illuminatione scie tue / cū si de ⁊ sanctificatione accedam⁹ ad calicē tuū: vt p̄ficiat nob̄ ad remissionē pctōrū / nō ad p̄fessionē in die iudicij: q; q̄cūq; mysterijs tuis in dignus accesserit / suā aiām ip̄e p̄denat: nō se castificans. vt celestē regē atq; imortalē sponsum in sui pectoris purissimū suscipiat thalamū. **Nā** aiā n̄ra sp̄osa ē imortalis sp̄osi. **Co**pula aut̄ nuptiarū celestia sacra sunt: q; cū mā ducam⁹ corp⁹ ei⁹ ⁊ sanguinē bibim⁹ ⁊ ip̄e in nob̄ ē: ⁊ nos in eo. **Attende** ergo tibimet ipsi frat̄ festina thalamū cordis tui iugit virtutibus exornare: vt mātionē cū b̄ndicto p̄re suo faciat ap̄d te: ⁊ tūc coraz angelis ⁊ archāgelis erit tibi laus ⁊ gloria ⁊ gloriatio: ⁊ cū maḡ exultatione ⁊ gaudio igredieris in paradysum.

Ca. III. Ex b̄ q; de⁹ nihil p̄ter salutē nostrā q̄rit reuocās nos a negligētia ⁊ excitans ad vigilantia ⁊ exercitiū bonorū operū atq; dei dilectionē. **Et** hui⁹ occasiōe excellenter virtutē charitatis cōmendans.

Quid enim propter salutē tuā o hō deus q̄rit a te? **Si** aut̄ neglexeris ⁊ salu⁹ fieri nolu eris: rectasq; dei vias nō ambulaueris nec mā data ei⁹ custodieris: remetiūm inficis: ⁊ a celesti thalamo tu te expellis. **De** sp̄u sc̄is sol⁹ sine pctō p̄p̄ te p̄prio filio nō pepit: ⁊ tu infelix tui nō misereris. **Exp̄giscere** itaq; a somno tuo parūper. **Miserāde** api os tuū: obsecra eū: proijce abste onera pctōrū. **Ora** frequens sine cessatiōe lachrymas funde: mollitiam aie fuge: negligentiā excrare: maliciā nō ama. **Amā** dō māsuētudinē: dilige p̄nētiām: meditare psalmodiā. **Festina** ora frater: donec tibi datū ē tps. **Dilige** dñm ex tota aiā tua: ⁊ sic ille dilexit te. **Esto** replū dei: ⁊ de⁹ excelsus habitabit in te. **Aiā** em̄ h̄is deū i se: tēplū dei ē. **Diuina** etiā mysteria celebrant̄ i ea: āgeli ⁊ archāgeli letant̄ ei: ⁊ frequent̄ eā visi-

tare festinant: q; habitāte deo i aiā. angeli festinant honorare eā: vt pote dei tēplū effectā. **Be**atus vir q̄ deū ex toto corde dilexerit: ⁊ mundum istū ⁊ oīa q̄ in eo sunt tota virtute odit: vt te solū sc̄m possideat. p̄ciosaz margaritā ⁊ vitę sue thesaurū. **Si** q̄s itaq; sincere diligit deum: h̄ p̄satio nō ē i fr̄is: s̄ fursū ē sp̄: vbi aiā ei⁹ desiderat ⁊ mēs ē: vñ ⁊ dulcedinē sentit: et lumē accipit: ⁊ charitate dei p̄fruit. **Uere** em̄ dilectio dei: gr̄a ⁊ dulcedie plena ē. **Et** b̄tus q̄ gustauerit eā: nec ē exsariat⁹ ab ea. **Nā** de dulcedine charitatis dei: q̄s putas ē q̄ digne possit exponere? **Paulus** apl̄s q̄ gustauit ⁊ repletus ē ex ea clamat ⁊ dicit. **Neq;** altitudo neq; p̄fundū neq; ip̄a vita: neq; mors: neq; futura neq; āgeli: neq; p̄ncipat⁹: neq; p̄rātes: neq; creatura alia potit nos sepere a charitate dei: q̄ ē in christo iesu dño n̄ro. **Ignis** em̄ imortalitatis ē charitas dei: sp̄s op̄at̄ i aiā. **Qui** dilexerit eā illuminationē gr̄am ⁊ virtutē: sensum ei⁹ eleuat a fr̄is ad celū: vt oīa q̄ frena sunt odio habeat: ⁊ solū deū vite sue auctore p̄tēplet et diligat. **Sz** ⁊ sc̄oz aie exēplo suo nos doceant: q; de ip̄a charitate nihilomin⁹ sic apl̄i gustauerūt. **Dolle** vinculū ē charitas dei: ⁊ gladius vtriq; acut⁹: nō p̄t eā icidē. **Semper** em̄ tirāni sc̄oz martyriū mēbra secabāt: ⁊ charitatem dei q̄ i illis redū dabat secare nō poterāt. **Mollissimū** charitatis dei vinculū stupor ⁊ miraculi plenum: qd̄ nec secari potuit nec solui. **Bis** acut⁹ gladi⁹ illd̄ nō secuit: flagrās ignis nō soluit. **Adēbra** secabant̄: charitas nō secabant̄. **Lōburebant̄** viscera: ⁊ vincula nō soluebant̄. **Demergebant̄** itez i p̄fundū sc̄oz corpora: ⁊ charitas dei non potuit aliqui mergi. **Quis** putas nō amiret de b̄ vinculo charitatis. **Quicūq;** ḡ puro ⁊ sincero corde dilexerit: talē charitatē h̄re p̄bat. **Hāc** aut̄ charitatē de dit de⁹ ecclie sue: vt ip̄a semp̄ exornet ⁊ polleat. **Hec** charitas: pign⁹ dei i n̄ris aiab⁹ existit. **Hec** charitas colūne firmamētū ē diligētibus deū. **Hec** charitas vnigenitū dei filiū / ad nos de celis attraxit. **Prop̄** hāc charitatē de⁹ hō fact⁹ ē: p̄p̄ hāc charitatē aiā sp̄osa christi effecta ē: ⁊ p̄ ea ip̄assibil⁹ passus ē: p̄p̄ hāc charitatem paradysus reserat⁹ ē: p̄p̄ hāc charitatē in corpore icarnat⁹ ē: p̄p̄ hāc charitatē iuisibilis visibil⁹ ē. **Sine** hac charitate si fuit aiā: nō placebit i ea de⁹: nec delectabit sup̄ ea. **Quis** putas digne p̄t v̄l sufficit glorificare ⁊ collaudare deū saluatore: q̄ nob̄ tāta gr̄a ⁊ tribuit: p̄pter suam ineffabilem bonitatem.

Ca. V. Exponēs p̄siliū auctoris p̄sulētis

vt festinem⁹ digne p̄sari fm̄ di volūtate / sol-
liciteq; p̄ salute n̄ra i ofonib⁹ / ieiunijs vigilijs
z lachrymis nos exerceam⁹ : vt fiduciam h̄re
possim⁹ i illa tribili hora iudicij: pctōres q̄s ad
cōpūctionē icitat⁹ : z ea de cā mltis p̄conijs cō-
pūctionem extollentis.

Quarrissimi fr̄es
audite bonū p̄siliū pusillanimitat⁹
mee. Festinem⁹ sp̄ donec tps̄ ha-
bem⁹ / p̄sari caste z sobrie z digne dō: vt sp̄s
sc̄s habitet i nob⁹: z xp̄i charitas repleat nos
z volūtate ei⁹ p̄ oia p̄ficiat i nob⁹. Nō habeam⁹
aliā sollicitudinē dilectissimi fr̄es: nisi h̄c solli-
citiō / q̄lit aīa n̄ra iueniat i illo lumie cū oibus
sc̄is. Nō colligem⁹ / nec vincia⁹ eā i frenis ne-
gocijs: nec sollicitudinib⁹ possessionū z pecu-
nariū. Exornem⁹ ofonib⁹ z ieiunijs: vigilijs
z lachrymis: vt iueniat cōstulaciō fiduciā in
hora illa tribili z tremēda: cū oēs aīe cū timo-
re z tremore assistūt: cū electi a pctōrib⁹ sep̄at⁹
cū statuit oues a dextr⁹ / z hedi a sinistr⁹. Cre-
dite mihi fr̄es mei: q̄ i p̄cio ē aduent⁹ dñi: in q̄
reddet vnicuiq; fm̄ opa sua. Sc̄is q̄dē z ele-
ctis suis requie z leticia: pctōrib⁹ x̄o z q̄ eū ex-
acerbaueit / supplicia z tormēta. B̄t̄is hō q̄ i-
uenerit fiducia i hora illa: z q̄ audierit b̄t̄z vo-
cē illā: venite b̄ndicti p̄ris mei: p̄cipite regnū
q̄d vob̄ patū ē ab origine mūdi. Tūc iusti cuz
se i lumie viderit i illa ienarrabili gl̄a: in se-
metip̄os singuli obstupefēt z dicēt. Putas ip̄
se ego sū? Et quō huic gl̄ie dign⁹ iuet⁹ sū? An-
geli etiā accedētes cū gaudio magno ad sc̄os
enarrāt eis p̄satiōez eoz imaculatā: p̄rinētiā
vigilias: ofones: volūtariā paup̄tatē: q̄d solū
mercati sūt. Hodie labor est institutiōis n̄re
fr̄es charissimi: z magna ē req̄es. Paruo tpe
ē afflictio p̄rinētiē: z retributio ei⁹ i deliciae pa-
radisi / z exultatio z leticia i seclm̄ scl̄i p̄manet.
Quicūq; sibi p̄sca⁹ ē q̄d peccauerit dō: z p̄ ne-
gligētiā suā z volūtate peccauerit: donec tps̄
ē ex affectu lachrymas fundat / z iugit̄ defleat.
Per lachrymas z remissionē pctōz: z leticiaz
cordis iueniet. Possideat z cōpūctionē cor-
dis: lauet p̄ singulas noctes lectū corpis sui.
Putat⁹ ne h̄tis exp̄itiā lachrymarū dilectissi-
mi fr̄es. Putat⁹ ne illūinat⁹ ē aliq̄s v̄m ab illa
gr̄a cōpūctiōis: q̄ fm̄ deū ē. Credite mihi fr̄es:
nō ē fr̄i dulca⁹ sup̄ gr̄a lachrymarū. Si q̄s i ofo-
ne sua deū p̄replat⁹ ē / illū sp̄ desiderās: lachry-
marū dulce die satiat⁹ ē: z h̄mōi eleuat⁹ ē a ter-
ris: tot⁹ extra corp⁹ i celo ē. Et q̄d dico eē cor-
pus: Tot⁹ celest⁹ ē: z si iuenit p̄satiō ei⁹ i fr̄is

h̄mōi cū deo loq̄t: i xp̄o illūinat⁹: i sc̄ospū sc̄ifi-
cat. Gr̄ade miraculū: vt hō fra z cinis. in sua
purissima ofone cū dō fabulet. B̄t̄is hō q̄ h̄z
cōpūctionē iugit̄ fm̄ deū. Cōpūctio fr̄es: sani-
nitas aīe ē: illūinatio mēt̄. Cōpūctio fr̄es: re-
missionē delictōz nob̄ p̄q̄rit. Cōpūctio fr̄es: ic-
sumynigenitū facit i nob̄ h̄itare: cū eū deside-
ram⁹ z q̄rim⁹. Volo vob̄ fr̄es enarrare potē-
tiā lachrymarū. Anna p̄ lachrymas a dō samu-
elē p̄pham accepit: ad s̄blimitatē z gl̄ationē
aīe sue. Mulier⁹ etiā peccatric⁹ ob̄bita i domo
simōis a xp̄o dñō dimissa sūt: q̄ lachrymis pe-
des ei⁹ rigabat: z crine tergebat. Gr̄adis x̄t⁹ ē
lachrymarū: mltiq; p̄ualēt lachryme fm̄ deū.
Fiducia dñi sp̄ acq̄rūt lachryme: sordidas co-
gitatiōes expellūt: nec p̄rimare eas p̄mittūt
aīe cōpūctionē cordis h̄nti. Quid b̄t̄itudine
pōt hac eē s̄blimi⁹: q̄s cū ip̄m deū aīa i ofone p̄-
pria p̄replat⁹. Nā cū eū desiderat ei⁹ sp̄ famu-
lat⁹: thesaur⁹ i deficiēs ē cōpūctio cordis. Gau-
dio ineffabili exultat aīa: q̄ h̄z cōpūctionē cor-
dis. Cōpūctionē x̄o dico si vni⁹ diei: s̄ q̄ dieb⁹
z noctib⁹ puritate aīe tāq; fons exuberat / et
abūdat. S̄os em̄ purissim⁹ ē cōpūctio cordis:
irrigās sp̄ plātaria fructifera aīe. Plātaria at
fructifera dico v̄tutes aīe: gr̄am p̄nie: et opa
bona q̄ assidue lachrymis irrigāt: z fructū af-
ferūt bonū z vtilē. Sp̄ sc̄e plātatiōes tue irri-
gent a te: p̄ b̄ndictionē gr̄a dñi. Qd̄ cū fuit fa-
ctū crescēt q̄tidie: z fructū dabūt in tpe suo.

Ca. VI. Inducēs auctorē negligētiā z mi-
seriā suā p̄fiterē: aliosq; ne ip̄m imitēt aūtētē:
vt dñm p̄ se oēt dep̄cātē: atq; cū gr̄ari actio-
ne librum hunc concluderem.

Nergo imitator
n̄ mei existas pctōr⁹ z desidiōsi: sp̄ dicē-
tis z nūq; faciēt⁹. Abollicia em̄ plen⁹
sūt negligētiā coop̄t⁹: si h̄ns cordis cōpūctio-
nē: nec purissimā ofonē. N̄isco aut̄ me ip̄m sp̄
pctōrē: sp̄ timētē futurū iudiciū: nullā excusa-
tionē p̄ negligētiā h̄ntē. Obsecro vos fr̄es ca-
rissimi: q̄ deū timet⁹: z sp̄ q̄ illi placita sūt faciē:
vt oretis p̄ me exiguo z pusillo: vt veniat sup̄
me celest⁹ gr̄a: z saluet aīa mea: atq; iueniam
miam i die illa tribili: q̄n veniet dñs reddere
vnicuiq; fz opa ei⁹. Est̄a miscdi dō n̄ro: z imor-
tali: q̄ os n̄m apuit p̄ gr̄a z ad meditādū v̄ba
iudicij ei⁹: z dilectiōis atq; cōpūctiōis q̄ sunt
edificia aīe: firmamētū cordis: mēt̄: illūinatio:
vt oīs aīa q̄ h̄ meditat⁹ th̄at ad vitā et̄nā: amē
Sancti ac deuoti viri Est̄ren diaconi
Liber de die Iudicij feliciter explicit.